

הת (קריות) 67203-12-25 - מתן גבריאלי נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה

ה"ת (קריות) 67203-12-25 - מתן גבריאלי נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה
ה"ת (קריות) 67203-12-25
מתן גבריאלי
נ ג ד

משטרת ישראל - תחנת נהריה
בית משפט השלום בקריות
[20.01.2026]
כבוד השופט בן ציון ברגר
החלטה

לפני בקשה להשבת תפוס.
המבקש טוען במסגרת הבקשה שהגיש:
"ביום 06.12.2025 הגיעו בלשי תחנת המשיבה לביצוע חיפוש בביתו של המבקש, במהלך החיפוש ולאחר ששברו את דלת הכניסה והביכו את המבקש מול בעלי הדירה והשכנים, נמצאו קנבים בשקיות רפואיות והכל בהתאם לרישיון החזקת קנבים כדין וכן על פי היתר לשינוע של קנבים של בני משפחתו. לאחר חקירה קצרה שוחרר המבקש, כאשר כל שנותר לו היא המבוכה של התנהלות השוטרים במקום מגוריו של המבקש".
המבקש עותר להשבת הקנבים, מכשירי הסלולר שנתפסו.
תגובת המשיבה הוגשה.
תיק החקירה הועמד לעיוני.
דיון והכרעה:

ס' 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) מקנה למשטרה סמכות לתפוס חפץ במספר מקרים:
"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה." (פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 - מאגר נבו), להלן: "הפקודה".
בעניין זה כבר נקבע:

ש"כל אחת מן החלופות האמורות עשויה לשמש מקור נפרד לתפיסת חפץ, וכל אחת משקפת תכלית המיוחדת לה, אשר לשם השגתה נעשה שימוש בסמכות. איתורה של החלופה הרלבנטית, שלשם השגתה נתפס החפץ, חשובה לא רק לצורך בחינת השאלה האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח הנתון בידיה, אלא גם לצורך התחקות אחר התנאים הראויים לצורך שחרור החפץ והחזרתו לבעליו בתקופת הביניים שבין מועד התפיסה לבין סיום הליכי החקירה או המשפט". בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל, להלן: "פרשת לרגו".

ס' 34 לפקודה מקנה סמכות לבית המשפט לשחרר את התפוס וס' 35 מורה כי ככול שלא יוגש כתב אישום תוך חצי שנה ממועד התפיסה יוחזר התפוס לבעליו.

לאחר בחינת התיעוד הקיים עולה שבמסגרת חיפוש שנעשה בביתו של המבקש נמצאו סמים בכמות שאינה לצריכה עצמית הכוללים בעיקר לפי טענת המבקש קנביס ומעט קוקאין לצריכה עצמית. במסגרת החיפוש נלקחו גם שני מכשירי טלפון סלולרי ולמבקש מיוחסות עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים.

לשאלה הראשונה האם קיימת עילת תפיסה יש להשיב בחיוב שכן מדובר בעילות המתפרסות על יותר מחלופה אחת העולה מס' 32 לפקודה.

אקדים ואומר שהמבקש הגיש את הבקשה ללא צירוף אסמכתאות ולכן יש חשיבות רבה לענייננו שכן, המבקש טוען שמדובר בסמים לצריכה עצמית על סמך רישיון שניתן לו ולאביו ולהיתר לשינוע קנביס של בני משפחתו. אישור רפואי לא הוצג, לא במסגרת החקירה ולא במסגרת הגשת הבקשה ולעת הזו אציין, ההיפך הוא הנכון, מה שמצריך ביצוע פעולות חקירה נוספות.

בהקשר זה אציין שזכותו של המבקש להגדיר לעצמו את היקף שיתוף הפעולה ואף לשמור על זכות השתיקה אך שעה שנתפסו סמים בכמות שלא לצריכה עצמית, לא ניתן להתעלם גם מהאפשרות הטמונה של עבירת הסחר בסמים בכמות שנתפסה.

בנסיבות אלו כאשר צרכי החקירה נועדו למנוע עבירות בתחום הסמים, נוטה הכף להשארת התפוסים בחזקת המשטרה.

יחד עם זאת, אין להתעלם מזכותו הקניינית של המבקש ולו גם במכשירי הטלפון הסלולרי.

ולא בכדי קובע ס' 35 לפקודה שככול שלא יוגש כתב אישום במשך 6 חודשים ממועד התפיסה, התפוס יושב למבקש. בהיבט זה על בית המשפט לבחון את התקדמות החקירה ובכך תיבחן מידת האיזון הנדרשת בין תכלית התפיסה לזכותו הקניינית של המבקש. ראה לעניין זה:

"במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי. בגדרו של איזון זה תישקל בין היתר, מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה אם החפץ ישוחרר, לבין היקף הפגיעה בזכות הקניין עקב המשך התפיסה, ועוצמתם היחסית של האינטרסים הנוגדים תישקל ותיבחן אלה מול אלה. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את החפץ אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס (פרשת גאלי, שם, עמ' 323-325; בש"פ 7023/03 אבוטבול נ' מדינת ישראל, תק-על 2003 (3) 628; בש"פ 3159/00 אסנת רבין נ' מדינת ישראל, תק-על 2000 (2) 1118)."

לאחר בחינת התיעוד שעמד בפניו ונוכח מועד התפיסה ועל פי פעולות החקירה שבוצעו אני מורה על השבת התפוסים לידי המבקש ב-1.4.26, אלא אם תוגש בקשה להארכת התפיסה לאור התקדמות החקירה שיש בה כדי לבסס את העבירות המיוחסות למבקש או הגשת כתב אישום.

תיק החקירה יוחזר למשטרת ישראל תחנת נהריה.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ו, 20 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.